

The relationship between English proficiency and employability of university graduates

Natthika Sonjit¹ and Mattana Wongsirikajorn²

Faculty of Economics, Chiang Mai University

Email: natthika_so@cmu.ac.th

Received May 6, 2024

Revised May 30, 2024

Accepted June 10, 2024

Abstract

The purpose of this study is to estimate the additional value of English proficiency to the opportunity in getting a job of graduates. The data used for this study comes from survey data. The target population of this study is Chiang Mai University graduate. Simple random sampling is the method we implement in data collecting. We then rely on online questionnaires as a tool for collecting data, which take place between December 2023 to February 2024. Among 150 samples, we demonstrate descriptive statistics in demographic, socio-economic, language skill, and attitudinal data. For inferential statistics, we estimated values by using Simple Linear Regression with Ordinary Least Squares (OLS). This method allows us to estimate the effect of English proficiency, which is indicated from TOEIC scores, toward the opportunity in getting a job, which is indicated from time spent in searching for a job. The results from regression analysis point out that an individual will spend about 4.93 weeks less searching for a job if they gain an additional 100 TOEIC scores, statistically significant at 0.01 level. The results confirm that English proficiency generate positive effect to the opportunity in getting a job, leading to national policy in educational development that emphasizes on English skill improvement of Thai students.

Keywords: English proficiency / Employability / Labor market / Graduates / Education

JEL Classification Codes: J2, L2

¹ Student, Faculty of Economics, Chiang Mai University

² Lecturer, Faculty of Economics, Chiang Mai University

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะภาษาอังกฤษของบัณฑิตมหาวิทยาลัยและการถูกจ้างงาน

ณัฏฐิกา สนจิตร์¹ และ มัทนา วงศ์ศิริจร²

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Email: natthika_so@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางภาษาอังกฤษกับการถูกจ้างงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัย ในการศึกษาได้เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิผ่านการเก็บแบบสอบถาม ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) กับกลุ่มตัวอย่าง คือ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลระหว่าง เดือนธันวาคม ปีพ.ศ. 2566 ถึง กุมภาพันธ์ ปีพ.ศ. 2567 จำนวน 150 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ใช้การวิเคราะห์การถดถอย (Simple Linear Regression) แบบ Ordinary Least Square (OLS) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลคะแนน TOEIC และระยะเวลาการหางาน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อคะแนนสอบ TOEIC เพิ่มขึ้น 100 คะแนน ส่งผลต่อระยะเวลาการหางานได้เร็วขึ้น 4.93 สัปดาห์ มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ 0.01 ซึ่งให้เห็นว่าการมีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการถูกจ้างงาน ซึ่งนำไปสู่นโยบายที่เน้นพัฒนาทักษะภาษาในระบบการศึกษาและสถานที่ทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานให้กับบัณฑิตมหาวิทยาลัยในอนาคต

คำสำคัญ ทักษะภาษาอังกฤษ/การจ้างงาน/ตลาดแรงงาน/บัณฑิตมหาวิทยาลัย/การศึกษา

JEL Classification Codes: J2, L2

¹ นักศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 239 ถนนห้วยแก้ว ด.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 ประเทศไทย

² อาจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 239 ถนนห้วยแก้ว ด.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 ประเทศไทย

1. ที่มาและความสำคัญ

เนื่องจากในปัจจุบันโลกได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากการที่ข้อมูลข่าวสารเชื่อมโยงถึงกันมากขึ้น ทำให้เกิดการบูรณาการทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น เกิดการเคลื่อนย้ายทั้งปัจจัยแรงงาน ปัจจัยทุน รวมถึงการเคลื่อนย้ายของผลิตภัณฑ์ บริการและเทคโนโลยีข้ามพรมแดน อีกทั้งการเข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจในไทยของชาวต่างชาติ ซึ่งในปี พ.ศ. 2566 มีการอนุญาตให้ชาวต่างชาติลงทุนและประกอบธุรกิจในไทย 667 ราย เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 127,532 ล้านบาท และมีการจ้างงานคนไทยจำนวน 6,845 คน โดยการเข้ามาของคนต่างด้าวในการลงทุนและประกอบธุรกิจ พบว่า มีส่วนช่วยในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางเทคโนโลยี (MGR online, 2024) ทำให้บริษัทข้ามชาติในประเทศต้องการแรงงานที่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ เนื่องจากสามารถสร้างผลประโยชน์ให้กับองค์กร จากการที่แรงงานมีความเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและสามารถถ่ายทอดวิทยาการความรู้ไปให้กับบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่บริษัทขนาดใหญ่อย่างบริษัทข้ามชาติเพียงเท่านั้นที่ต้องการแรงงานที่มีความสามารถด้านภาษา แต่จากการสำรวจความต้องการแรงงานในผู้ประกอบการธุรกิจประเภท Start up และ SMEs จำนวน 952 ราย พบว่าคุณลักษณะบัณฑิตจบใหม่ที่ผู้ประกอบการต้องการเป็นอันดับหนึ่ง คือบัณฑิตที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (DPU poll, 2017) เพื่อการติดต่อธุรกิจกับต่างชาติ ให้องค์กรในระดับประเทศพัฒนาไปสู่ระดับสากล

จากผลการศึกษาพบว่าประเทศที่มีระดับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่สูงกว่าย่อมมีข้อได้เปรียบและมีแนวโน้มในการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยที่สูงกว่าประเทศที่มีข้อจำกัดด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Kiatkungwanglai and Sattayanuwat, 2018; Ufier, 2015) โดยระดับภาษาอังกฤษที่สูงกว่าส่งผลต่อดัชนีการพัฒนามนุษย์ในทางบวก เมื่อระดับคะแนนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ส่งผลให้ขนาดเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.202 และส่งผลกับปัจจัยทุนมนุษย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.125 (Kiatkungwanglai and Sattayanuwat, 2018) ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีทุนมนุษย์ (Becker, 1993) นอกจากนี้ระดับทักษะทางภาษาอังกฤษยังส่งผลทางบวกต่อรายได้ประชาชาติจากการเพิ่มขึ้นของการส่งออกสุทธิอย่างต่อเนื่อง (Ufier, 2015) อย่างไรก็ตาม ภาษาอังกฤษไม่มีผลกระทบต่อ FDI หรือการย้ายถิ่นฐาน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษอาจเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในเส้นทางสู่การพัฒนาประเทศ และในระดับปัจเจก พบการศึกษาของ Casale and Posel (2011) ที่ศึกษาความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนทักษะภาษาอังกฤษระหว่างผู้เชี่ยวชาญและไม่เชี่ยวชาญในประเทศแอฟริกาใต้ จากการศึกษาพบว่าผลตอบแทนสำหรับผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ไม่เชี่ยวชาญร้อยละ 39

ดังนั้น ระดับการใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ แต่ปัจจุบันจากการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) รวบรวมจากผู้ที่มีคะแนนสอบ EF test ในแต่ละประเทศ เมื่อรวบรวมและจัดอันดับ พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษของประเทศไทย อยู่อันดับที่ 8 รองจากประเทศกัมพูชา ซึ่งผลจากดัชนีชี้วัด English Proficiency Index (EFI) จัดเป็นอันดับต่ำสุดในเขตภูมิภาคอาเซียนและอยู่ในอันดับที่ 101 จากทั้งหมด 113 ประเทศ (EF English Proficiency Index, 2023) จัดเป็นกลุ่มที่มีการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ต่ำ ซึ่งสามารถสื่อสารได้เพียงประโยคสนทนาทั่วไป การแนะนำตัวเองแบบง่ายๆ และการพูดคุยประกอบไปด้วยการใช้ท่าทางแทนการสื่อสารทางภาษาเท่านั้น จึงเป็นสิ่งที่น่ากังวลของประเทศที่ต้องการพึ่งพารายได้จากการท่องเที่ยวเป็นรายได้หลักจากต่างชาติ

จากผลการสอบวัดภาษาอังกฤษ TOEFL แบบ ITP ซึ่งมีช่วงคะแนนเต็ม 677 คะแนน ในช่วงคะแนนตั้งแต่ 310 – 473 ถือเป็นคะแนนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ช่วงคะแนน 477-547 ถือเป็นเกณฑ์ที่ปานกลางค่อนข้างดี และช่วงคะแนน 560 – 677 จัดเป็นเกณฑ์ที่ดีถึงดีมาก (Chula Tutor, 2022) โดยในการรวบรวมคะแนนผลสอบเฉลี่ย TOEFL แบบ ITP ปี 2022 ประเทศไทย ได้คะแนนเฉลี่ยรวม 470 คะแนน (Education Testing Service, 2023) และเมื่อพิจารณาระดับคะแนนสอบเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในเขตภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยมีคะแนนรวมเฉลี่ยของบัณฑิตต่ำกว่า 500 คะแนน ซึ่งอยู่ลำดับเดียวกับประเทศลาว โดยประเทศที่มีคะแนนสูงกว่า 500 คะแนน ขึ้นไป ได้แก่ ประเทศพม่า กัมพูชา และเวียดนาม ส่วนประเทศที่มีคะแนนที่สูงกว่า 550 คะแนน ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์และฟิลิปปินส์ อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ มีเพียง 10% จากประชากรทั้งหมดและจัดเป็นอันดับ 5 ของประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (Jobsdb by seek, 2023)

งานวิจัยด้านทักษะภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษากับแนวโน้มในการจ้างงานในบริบทประเทศอาเซียน พบว่านายจ้างมีความเห็นว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการรับเข้าทำงาน (Rido, 2019; Zaidah et al., 2018) โดย Zaidah et al., (2018) ทดสอบมุมมองของนายจ้างและนักศึกษาในประเทศมาเลเซีย เกี่ยวกับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษและทักษะที่เกี่ยวข้องในที่ทำงาน โดยสัมภาษณ์นายจ้างจากองค์กรต่างๆ และกระจายแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาตรี 4 แห่ง ในประเทศมาเลเซีย ผลการศึกษาพบว่า นายจ้างและนักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของทักษะอังกฤษ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ Rido (2019) ศึกษาและตรวจสอบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยและนายจ้าง เกี่ยวกับความต้องการความสามารถทางภาษาอังกฤษและทักษะในการจ้างงาน พบว่าทั้งสองฝ่ายเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการจ้างงาน โดยภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการสัมภาษณ์งานในบริษัทข้ามชาติและการสื่อสารในที่ทำงาน แต่ทั้งนี้ การพัฒนาศักยภาพทาง

ภาษาอังกฤษของนักศึกษายังมีข้อจำกัด Kumar et al., (2020) ศึกษาในบริบทของประเทศไทย พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษายังมีรากฐานที่ไม่ดีในทักษะด้านภาษาอังกฤษ กลยุทธ์เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งนักศึกษามีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะทางภาษาอยู่เพียงในระดับต่ำ

อุปสงค์แรงงานของตลาดแรงงานในประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2560-2564 ต่อแรงงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.96 และ 11.56 ตามลำดับ (National Statistical Office of Thailand, 2017) ตามความต้องการแรงงานมีฝีมือเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจที่ขยายตัวขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน พบว่า ยังมีปัญหาการว่างงานของบัณฑิตจบใหม่ เนื่องจากทักษะไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด เช่น การขาดทักษะในด้านการสื่อสารที่ดีซึ่งเป็นสิ่งที่นายจ้างต้องการ (The Standard, 2023) และความต้องการแรงงานที่มีศักยภาพด้านภาษาเพิ่มขึ้น ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่บัณฑิตต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อตอบรับกับความต้องการตลาด

จากแนวโน้มอุปสงค์แรงงานของตลาดแรงงานในประเทศไทยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกล่าวได้ว่าแรงงานที่มีทักษะสูงจะส่งผลต่อรายได้หรือค่าจ้างของแรงงานและการรับเข้าทำงาน การพัฒนาทุนมนุษย์ตลอดจนการส่งเสริมศักยภาพแรงงานจึงเป็นสิ่งที่รัฐควรให้ความสำคัญ โดยภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญที่ควรส่งเสริมและพัฒนา ทั้งนี้พบว่า หลายประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ มีปัญหาในลักษณะเดียวกัน คือ บัณฑิตยังขาดทักษะภาษาอังกฤษที่เพียงพอ เนื่องจากการขาดแคลนทุนทางกายภาพ เช่น เนื้อหาหลักสูตรไม่ตอบโจทย์ตามความต้องการของการเรียนรู้ของบัณฑิต ส่งผลต่อทักษะทางภาษาอังกฤษของบัณฑิต และกระทบไปถึงความสามารถในการหางานหลังสำเร็จการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาเพิ่มเติมในบริบทของประเทศไทย เนื่องจากระดับทักษะทางภาษาอังกฤษของประเทศไทย ถูกบ่งชี้ว่า ควรได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงมีผลต่อระดับรายได้ ดังที่งานวิจัยหลายชิ้นได้ประมาณค่า แต่ยังมีผลต่อระยะเวลาในการได้งานทำ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ยังไม่พบมากนักในการสำรวจวรรณกรรม โดยระยะเวลาในการหางานถือเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสที่เพิ่มขึ้นหากระยะเวลาในการได้งานทำหลังเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีสูงขึ้น ซึ่งจะสะท้อนภาพกลับไปให้หลักสูตรการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย ที่อาจต้องมีการปฏิรูปเพื่อตอบสนองอุปสงค์ของตลาดแรงงาน

2.วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อประเมินมูลค่าส่วนเพิ่มของการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษของบัณฑิตมหาวิทยาลัย

3. วิธีการศึกษา

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษานี้ คือ บัณฑิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2560 – 2566 โดยสาเหตุที่ผู้วิจัย ได้เลือกเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างบัณฑิตที่จบการศึกษา ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว เนื่องด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ปีพ.ศ. 2560-2564) ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์และการพัฒนาประเทศ ในยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ การเสริมสร้างและการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ได้กล่าวถึง การพัฒนาศักยภาพส่งเสริมแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่เป็นไปตามความต้องการของตลาด และยุทธศาสตร์ที่ 10 คือ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา ได้กล่าวถึง การมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Office of the National Economic and Social Development Council, 2017)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (ปีพ.ศ. 2566-2570) การพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับพลวัตและเงื่อนไขใหม่ของโลก เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงความไม่แน่นอนและความซับซ้อนที่มากขึ้นของโลกยุคใหม่ ซึ่งการพัฒนาศักยภาพในที่นี้รวมถึง การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (Office of the National Economic and Social Development Council, 2022)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้ภาครัฐมุ่งการส่งเสริมความรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ ให้กับบุคลากรไทยมากยิ่งขึ้น ในช่วง 5 ปีให้หลัง และมุ่งยกระดับมาตรฐานทางภาษาอังกฤษมากขึ้นโดยมุ่งเน้นไปที่ระดับอุดมศึกษา (Royal Thai Government, 2024) ดังนั้น การประมาณค่าของทักษะภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับช่วงเวลาดังกล่าวจะสามารถสะท้อนประสิทธิผลของนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นบัณฑิตที่จบระหว่างปี พ.ศ. 2560 ถึง 2566 ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโดยเก็บข้อมูลจากบัณฑิต ที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 150 โดยผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เก็บแบบสอบถามทางออนไลน์ในช่วงระหว่าง เดือนธันวาคม ปีพ.ศ. 2566 ถึง กุมภาพันธ์ ปีพ.ศ. 2567 เหตุที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ บัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื่องจากบริบทของจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีพลวัตการเข้ามาของต่างชาติสูง ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว ผู้อาศัย หรือเจ้าของธุรกิจ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ถือเป็นมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความสอดคล้องในบริบทด้านตลาดแรงงานที่มีอุปสงค์ด้านทักษะทางภาษา การประมาณค่าทักษะทางภาษาอังกฤษต่อการจ้างงานในบริบทของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะสะท้อนให้เห็นอุปสงค์ต่อแรงงานชัดเจนเมื่อเทียบกับเมืองหลักในภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทย ที่จะ

สามารถสะท้อนภาพตลาดแรงงานของประเทศไทยโดยรวมในอนาคตอันใกล้ที่จะมีการเข้ามาของชาวต่างชาติมากยิ่งขึ้น

3.2 กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาอ้างอิงจาก ทฤษฎีตลาดแรงงานแบบทวิลักษณ์ (Segmented Labor Market Theory) (Reich et al., 1973) และ ทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital Theory) (Becker, 1993) ทั้งสองทฤษฎีนี้มีความสัมพันธ์กันและมีผลกระทบต่อกระบวนการการผลิตและรายได้ของบุคคลและกลุ่มในสังคม ทฤษฎีตลาดแรงงานแบบทวิลักษณ์ เป็นกรอบทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของแรงงานและการกระจายตัวในภาคการผลิตของระบบเศรษฐกิจ โดยจำแนกแรงงานตามทักษะและความสามารถเฉพาะ ซึ่งมีผลกระทบต่อการกำหนดราคาแรงงานหรือรายได้และการแบ่งแยกแรงงานตามทักษะ (Bauder, 2008)

ส่วนทฤษฎีทุนมนุษย์ระบุว่าการพัฒนาทุนมนุษย์คือการลงทุนอย่างหนึ่งของประเทศ และการศึกษาและการอบรมถือเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบุคคล นำไปสู่ประสิทธิภาพแรงงาน ระดับรายได้ที่สูงขึ้น และการสร้างนวัตกรรมและพัฒนาองค์กร โดยเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทรัพยากรทางมนุษย์และโครงสร้างการจัดการเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์และการเปลี่ยนแปลงที่กำหนดไว้ ส่งผลให้องค์กรมีความยืดหยุ่น ปรับตัวได้ต่อการเปลี่ยนแปลง และเสริมสร้างทักษะและความสามารถบุคคล และควรให้ความสำคัญแก่การพัฒนาทักษะด้านอารมณ์ สร้างความสุขในการทำงาน และส่งเสริมความเชื่อมั่นและความผูกพันกับองค์กร การพัฒนาทุนและศักยภาพมนุษย์ที่แข็งแกร่งและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Almendarez, 2011)

ในการศึกษาผลกระทบของทักษะภาษาอังกฤษต่อการจ้างงานนี้ การที่บัณฑิตมีทักษะทางภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นถือเป็นการพัฒนาทุนมนุษย์อย่างหนึ่งและทักษะทางภาษาอังกฤษยังถือเป็นปัจจัยที่กำหนดขอบเขต หน้าที่ และตำแหน่งงานตามทฤษฎีตลาดแรงงานแบบทวิลักษณ์ นอกจากนี้ Festallor Education School (2018) ยังชี้ให้เห็นว่าหลายหน่วยงานและองค์กรมีนโยบายการรับพนักงานที่มีทักษะภาษาอังกฤษ เป็นความง่ายในการติดต่อกับองค์กรต่างชาติ หรือขยายองค์กรสู่ระดับสากล ดังนั้น เมื่อมีทักษะทางภาษาจึงมีโอกาสมากกว่า ในการได้รับงาน และโอกาสในตำแหน่งงานที่ดีกว่าทั้งมีโอกาสนในการได้รับเงินเดือนที่สูงกว่า เนื่องจากธุรกิจหรือองค์กร หากมีบุคลากรที่มีศักยภาพ ย่อมส่งผลถึงผลประโยชน์ที่ดียิ่งขึ้น

ดังนั้น สมมติฐานของการศึกษานี้คือ การที่บัณฑิตมีทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อโอกาสในการจ้างงานซึ่งวัดด้วยระยะเวลาที่เริ่มต้นหางานจนได้งานทำ โดยทักษะภาษาอังกฤษซึ่งวัด

ด้วยระดับคะแนน TOEIC¹ จะมีความสัมพันธ์ผกผันกับระยะเวลาที่บัณฑิตใช้ในการหางาน โดยมีตัวแปรควบคุมคือปัจจัยทางด้านประชากร (Figure 1)

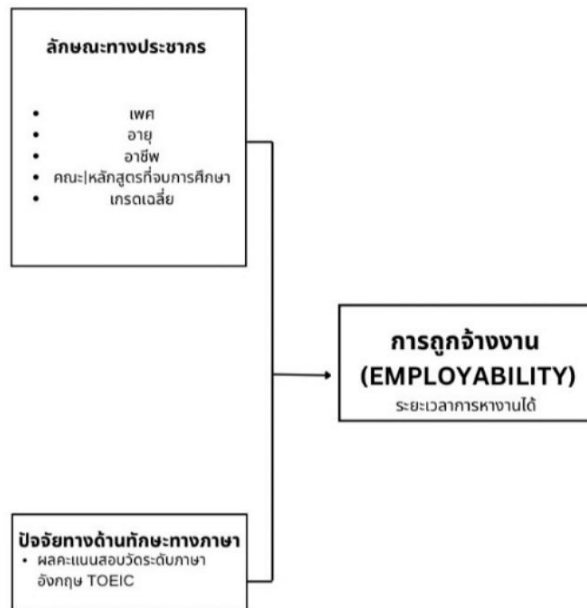

Figure 1. Conceptual Framework

4. ข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากการสำรวจโดยตรงจากแบบสอบถาม โดยการทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เก็บแบบสอบถามทางออนไลน์ในช่วงระหว่างเดือนธันวาคม ปี 2566 ถึง กุมภาพันธ์ ปี 2567 จากกลุ่มตัวอย่างคือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2566 จำนวน 150 คน

¹ Test of English for International Communication (TOEIC) คือแบบทดสอบวัดสมรรถภาพ (Proficiency) ภาษาอังกฤษทางการฟังและการอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพเป็นหลัก (Center for Professional Assessment, 2024)

5. เครื่องมือและวิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์

5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่สร้างตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คือปัจจัยด้านลักษณะทางประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ ครอบครัว รายได้ ประสบการณ์การทำงาน

ส่วนที่ 2 คือปัจจัยด้านการศึกษา ประกอบด้วย วุฒิการศึกษา หลักสูตรหรือคณะที่ได้ทำการศึกษา เกรดเฉลี่ย

ส่วนที่ 3 คือปัจจัยทางด้านอาชีพ ได้แก่ บริษัทที่ทำงาน อาชีพและตำแหน่งงาน

ส่วนที่ 4 คือปัจจัยด้านภาษา ได้แก่ ผลการวัดระดับทางภาษา

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นสองส่วน ดังนี้

1) การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิเคราะห์พื้นฐาน ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง บัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้ ประสบการณ์การทำงาน คะแนนสอบทางภาษา โดยนำมาหาอัตราส่วนร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำเสนอเป็นรูปแบบตารางประกอบกับการอธิบายเชิงพรรณนา

2) การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในส่วนของทักษะด้านภาษาอังกฤษ ผ่านการประมาณค่าและค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และสรุปลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างศักยภาพทางภาษาอังกฤษผ่านคะแนนวัดระดับทางภาษาต่อการถูกจ้างงานซึ่งวัดจากระยะเวลาเริ่มหางานจนได้งานทำ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย (Simple Linear Regression) แบบ Ordinary Least Square (OLS)

5.3 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษานี้มีตัวแปรตาม คือ ระยะเวลาการหางานได้ (นับตั้งแต่วันที่สำเร็จการศึกษา ไม่รวมเวลาที่มีการว่างงานแบบสมัครใจ) มีหน่วยเป็นสัปดาห์ และตัวแปรต้น คือ คะแนนสอบ TOEIC โดยมีตัวแปรควบคุมเป็นตัวแปรหุ่นคือลักษณะทางประชากรและการศึกษาซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Employduration_i = \beta_0 + \beta_1 TOEICScores_i + \beta_2 X_i + e_i$$

โดย

$Employduration_i$ = ระยะเวลาการทำงานได้ (นับตั้งแต่วันที่สำเร็จการศึกษา ไม่รวมเวลาที่มีการว่างงานแบบสมัครใจ) ของบุคคลที่ i มีหน่วยเป็นสัปดาห์

$TOEICScores_i$ = คะแนนสอบ TOEIC ของบุคคลที่ i

X_i = กลุ่มของตัวแปรควบคุมเป็นตัวแปรหุ่น ประกอบด้วย เพศ อาชีพ อายุ คณะ เกรดเฉลี่ย ของบุคคลที่ i

e_i = ค่าความคลาดเคลื่อน

6. ผลการศึกษา

ผลการศึกษาแบ่งเป็นสถิติเชิงพรรณนาและสถิติอนุมาน ดังนี้

6.1 สถิติเชิงพรรณนา

สถิติเชิงพรรณนา แบ่งเป็น 1) ด้านประชากรและเศรษฐกิจสังคม 2) ด้านการศึกษาและทักษะทางภาษาอังกฤษ 3) ด้านคะแนนสอบวัดผลภาษาอังกฤษ 4) ด้านทัศนคติต่อทักษะภาษาอังกฤษ 5) ความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษกับงานปัจจุบัน 6) การประเมินทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง

Table 1. Descriptive Statistics in Demographic and Socioeconomic Characteristics

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	52	34.67
	หญิง	96	64
	เพศหลากหลาย	2	1.33
	(LGBT)		
อายุ	23 – 25 ปี	91	60.67
	26 – 30 ปี	59	39.33
อาชีพ	พนักงานราชการ	36	24
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	2.66
	พนักงาน	52	34.66
	บริษัทเอกชน	44	29.33
	ธุรกิจส่วนตัว	2	1.33
	แม่บ้าน/พ่อบ้าน	3	2
	รับจ้างทั่วไป	9	6
	ฟรีแลนซ์	0	-
สถานภาพ	โสด	91	60.66
	สมรส	59	39.33
	หม้าย	0	-
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 15,000	35	23.33
	15,000-20,000	70	46.66
	20,001-25,000	25	16.67
	25,001-30,000	14	9.33
	30,001 บาทขึ้นไป	6	4
ประสบการณ์การทำงาน	น้อยกว่า 1 ปี	0	-
	1 – 3 ปี	92	61.33
	3 – 5 ปี	53	35.33
	5 ปีขึ้นไป	5	3.33
รวม		150	100

จาก Table 1 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน ตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ต่อด้วยเพศหลากหลายซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด ส่วนใหญ่มีอายุ 23-25 ปี และมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 15,000-20,000 บาท รองลงมาคือ ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 20,000-25,000 บาทตามลำดับ และมีประสบการณ์การทำงาน 1-3 ปี คิดเป็น 61.33% , มากกว่า 3-5 ปี คิดเป็น 35.33% และมากกว่า 5 ปี คิดเป็น 3.33% ตามลำดับ

Table 2. Descriptive Statistics in Education and English Skill

		จำนวน	ร้อยละ
คณะที่จบการศึกษา	คณะมนุษยศาสตร์	50	33.33
	คณะเศรษฐศาสตร์	30	20
	คณะศึกษาศาสตร์	22	14.66
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	13	8.67
	คณะบริหารธุรกิจ	7	4.67
	คณะนิติศาสตร์	5	3.33
	คณะอุตสาหกรรม	5	3.33
	ศาสตร์	4	2.67
	คณะสังคมศาสตร์	4	2.67
	คณะวิทยาศาสตร์	2	1.33
	คณะเกษตรศาสตร์	2	1.33
	คณะสัตวแพทย์	2	1.33
	คณะสถาปัตยกรรม	2	1.33
	ศาสตร์	1	0.67
	คณะจิตรศิลป์	1	0.67
	คณะเทคนิคการแพทย์		
	คณะพยาบาลศาสตร์		
เกรดเฉลี่ย	2.50 – 2.99 (Rank 1)	91	60.67
	3.00 - 3.49 (Rank 2)	44	29.33
	3.50 ขึ้นไป	15	10

Table 2. Descriptive Statistics in Education and English Skill (Continued)

		จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การสอบ	O-NET	150	100
วัดระดับทางภาษา	TOEIC	105	70
(ร้อยละคิดจากจำนวน	IELTS	85	56.66
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด)	TOEFL	87	58
การลงคอร์สภาษา	-	68	45.33
เพิ่มเติม	1-2	34	22.67
	3-4	36	24
	มากกว่า 5 คอร์สขึ้นไป	12	8
ระยะเวลาการเรียนรู้	ประมาณ 1 เดือน	12	14.63
หลักสูตร	1-3 เดือน	48	58.53
(ร้อยละ คำนวณจาก	4-6 เดือน	5	6.09
จำนวนคนที่ลงคอร์ส	7 เดือน – 1 ปี	16	19.51
เพิ่มเติม)	มากกว่า 1 ปีขึ้นไป	2	2.43
การได้รับค่าตอบแทน	ไม่ได้รับค่าตอบแทน	92	61.33
ทางด้านภาษา	ได้รับค่าตอบแทน	58	38.66
จำนวนค่าตอบแทนที่	น้อยกว่า 2000	6	10.34
ได้รับ(บาท)	2000-2500	34	58.62
	2501-3000	10	17.24
	มากกว่า 3000	8	13.74

จาก Table 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับที่ 2 คือ คณะเศรษฐศาสตร์ เป็นร้อยละ 20 และอันดับที่ 3 คือ คณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 14.66 เกณฑ์เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 2.50-2.99 เป็นร้อยละ 60.67 กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การสอบวัดทางระดับภาษาอังกฤษ ประเภท O-NET เป็นจำนวนมากที่สุด โดยมีผู้เข้าสอบเป็นจำนวน 150 คน ประเภท TOEIC มีผู้เข้าสอบเป็นจำนวน 105 คน ประเภท TOEFL มีจำนวนผู้เข้าสอบ คือ 87 คน และ ประเภท IELTS มีผู้เข้าสอบเป็นจำนวน 85 คน และมีการลงคอร์สเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 82 คน โดยส่วนใหญ่ ระยะเวลาการลงเรียนเพิ่มเติมเป็น 3-4 คอร์ส โดยระยะเวลาเรียนส่วนใหญ่ อยู่ที่ 1-3 เดือน และ 58 คนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้รับคำตอบแทนจากการมีทักษะทางด้านภาษา ประมาณ 2,000-2,500 บาท คิดเป็นจำนวนร้อยละ 58.62

Table 3. Descriptive Statistics in English Proficiency

ประเภทการสอบ	คะแนนสอบ	จำนวน	ร้อยละ
O-NET	ไม่มีประสบการณ์การ	-	-
(คะแนนเต็ม 100	สอบ	1	0.67
คะแนน)	0 – 30	21	14
	31 – 50	95	63.33
	51 – 70	33	22
	71 – 90	-	-
	91 - 100		
TOEIC	ไม่มีประสบการณ์การ	45	30
(คะแนนเต็ม 990	สอบ	4	2.66
คะแนน)	0 – 250	19	12.67
	251 – 400	42	28
	401 – 600	35	23.33
	601 – 780	5	3.33
	781 - 900	-	-
	901 - 990		

Table 3. Descriptive Statistics in English Proficiency (Continued)

ประเภทการสอบ	คะแนนสอบ	จำนวน	ร้อยละ
IELTS	ไม่มีประสบการณ์การ	65	43.33
(Band Score 9	สอบ	-	-
อันดับ)	Band 1	-	-
	Band 2	3	2
	Band 3	10	6.67
	Band 4	34	22.67
	Band 5	20	13.33
	Band 6	10	6.67
	Band 7	8	5.33
	Band 8	-	-
	Band 9		
TOEFL ประเภท IBT	ไม่มีประสบการณ์การ	63	42
(คะแนนเต็ม 120	สอบ	8	5.33
คะแนน)	0 – 45	61	40.67
	46 – 93	15	10
	94 – 114	3	2
	115 - 120		

จาก Table 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างบัณฑิต 150 คน มีประสบการณ์การสอบวัดระดับทางภาษาอังกฤษ ประเภท O-NET คิดเป็นจำนวน 150 คน ซึ่งถือเป็นประเภทการสอบที่มีผู้เข้าสอบมากเป็นอันดับที่ 1 โดยคะแนนที่ได้ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 51-70 คะแนน ประเภทการสอบที่มีผู้เข้าสอบมากเป็นอันดับที่ 2 คือ ประเภท TOEIC คิดเป็นจำนวน 105 คน คะแนนที่ได้ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 401 – 600 คะแนน โดยช่วงคะแนนดังกล่าว ถือว่ามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ในระดับเบื้องต้น คือ สามารถสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน แต่ยังมีขีดความสามารถทางการสื่อสารที่จำกัด (Elementary proficiency plus) ลำดับถัดไป เป็นประเภทการสอบ TOEFL รูปแบบ IBT มีผู้เข้าสอบมากเป็นอันดับ 3 โดยมีผู้เข้าสอบเป็นจำนวน 87 คน คะแนนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 46 – 93 ซึ่งเมื่อเทียบกับ การสอบ IELTS จะอยู่ที่ระดับ Band 5-6 คือสามารถสื่อสารได้ระดับปานกลาง ลำดับสุดท้าย เป็นประเภทการสอบ IELTS มีผู้เข้าสอบมากเป็นอันดับที่ 4 โดยมีผู้เข้าสอบเป็น

จำนวน 85 คน คะแนนส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับ Band 5 คือ มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับปานกลาง เข้าใจความหมายกว้างในสถานการณ์ส่วนใหญ่ แต่ยังเกิดข้อผิดพลาดบ่อย ๆ

Table 4. Attitude about English Skill

ความสามารถ ทักษะและการให้ ความสำคัญ ทางด้าน ภาษาอังกฤษ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	รวม	Mean (S.D)	ระดับความคิดเห็น
การมีทักษะ ภาษาอังกฤษที่ดีมี ผลกับการถูกจ้าง งาน	0	3	79	53	15	150	3.53 (0.70)	เห็นด้วยมาก
การมีทักษะ ภาษาอังกฤษที่ดีมี โอกาสการได้รับ เงินเดือนหรือ ค่าจ้างที่สูงขึ้น	3	12	48	49	38	150	3.71 (0.99)	เห็นด้วยมาก
การมีทักษะ ภาษาอังกฤษที่ดีมี ผลต่อการได้รับ สวัสดิการเพิ่มเติม สูงขึ้น	6	22	70	40	12	150	3.20 (0.92)	เห็นด้วยปานกลาง
การมีทักษะทาง ภาษาอังกฤษที่ดี ส่งผลต่อตำแหน่ง งานที่ทำ (มีโอกา สในการเลื่อนขั้น ตำแหน่งที่สูงขึ้น)	4	30	61	39	16	150	3.22 (0.97)	เห็นด้วยปานกลาง

Table 4. Attitude about English Skill (Continued)

ความสามารถ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	รวม	Mean	ระดับความคิดเห็น
ทักษะและการให้	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย		(S.D)	
ความสำคัญ	น้อย	น้อย	ปาน	มาก	มาก			
ทางด้าน	ที่สุด		กลาง		ที่สุด			
ภาษาอังกฤษ								
หลักสูตรและ	16	43	31	49	11	150	2.97	เห็นด้วยปานกลาง
เนื้อหาการสอน							(1.58)	
ทางภาษาอังกฤษ								
ของมหาวิทยาลัย								
เพียงพอสำหรับ								
การทำงาน								

จาก Table 4 พบว่า เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน ประเมินระดับความคิดเห็นด้วยในด้านความสามารถ ทักษะและการให้ความสำคัญทางด้านภาษาอังกฤษ พบว่า การมีทักษะภาษาอังกฤษส่งผลกับการถูกจ้างงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับความเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.53 การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีมีโอกาสดูรับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่สูงขึ้น มีระดับความเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.71 การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีมีผลต่อการได้รับสวัสดิการเพิ่มเติมสูงขึ้น มีระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.20 การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีส่งผลต่อตำแหน่งงานที่ทำ มีระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.22 และ การประเมินหลักสูตรเนื้อหาการสอนทางภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเพียงพอสำหรับการทำงาน มีระดับความเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.97 ตามลำดับ

Table 5. Significance of English Skill and Current Job

ทักษะทางด้าน ภาษาอังกฤษกับ งานที่กำลังทำ ณ ปัจจุบัน	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม	Mean (S.D)	ระดับ ความ คิดเห็น
ทักษะด้านการฟัง	0	13	79	52	6	150	3.34 (0.69)	ปาน กลาง
ทักษะด้านการพูด	0	12	93	26	19	150	3.34 (0.80)	ปาน กลาง
ทักษะด้านการอ่าน	8	41	79	15	7	150	2.81 (0.86)	ปาน กลาง
ทักษะด้านการ เขียน	5	5	96	35	9	150	3.25 (0.76)	ปาน กลาง

จาก Table 5 การประเมินทักษะด้านภาษาอังกฤษกับงานที่ ทำ ณ ปัจจุบัน (งานที่ทำอยู่ ณ ปัจจุบันได้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ด้าน ฟัง พูด อ่าน และเขียน มากน้อยเพียงใด) พบว่า ทั้ง ทักษะ ด้านการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ใช้กับงานที่ทำอยู่ระดับปานกลาง โดย ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยจากอันดับมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะด้านการฟังและพูดซึ่งได้ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.34 และทักษะที่ รองลงมาคือ ทักษะด้านด้านการเขียน คือ 3.25 และทักษะด้านการอ่าน 2.81 ตามลำดับ

Table 6. Self-report English skill

การประเมินทักษะ ทางด้านภาษาอังกฤษ ของตนเอง	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม	Mean (S.D)	ระดับ ทักษะ
ทักษะด้านการฟัง	3	5	88	46	8	150	3.34 (0.72)	ปาน กลาง
ทักษะด้านการพูด	14	29	40	56	11	150	3.14 (1.10)	ปาน กลาง
ทักษะด้านการอ่าน	2	25	65	42	16	150	3.33 (0.91)	ปาน กลาง
ทักษะด้านการเขียน	12	64	50	18	12	150	2.66 (1.02)	น้อย

จาก Table 6 การประเมินทักษะทั้งด้านภาษาของตนเอง พบว่า ทักษะทางภาษา ที่มีค่าเฉลี่ยระดับสูงสุดไปจนถึงระดับต่ำสุด ได้แก่ ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านอ่าน ทักษะด้านการพูด และทักษะด้านการเขียน โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 3.34, 3.33, 3.14, 2.66 ตามลำดับ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ว่า

- 1) ข้อมูลด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุ 23-25 ปี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชน รายได้ต่อเดือน 15,000-20,000 บาท และมีประสบการณ์การทำงาน 1-3 ปี
- 2) ด้านการศึกษาและทักษะทางภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-2.99 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอบวัดระดับทางภาษาอังกฤษ ประเภท O-NET เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็น ประเภท TOEIC, TOEFL และ IELTS ตามลำดับ และมีการลงคอร์สเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเป็นจำนวน 82 คน โดยส่วนใหญ่มีการลงทะเบียนเรียน อยู่ประมาณ 3-4 คอร์สเรียนต่อคน โดยใช้ระยะเวลาการลงเรียนหลักสูตร อยู่ระหว่าง 1-3 เดือน
- 3) ด้านคะแนนสอบวัดผลภาษาอังกฤษ จากการประเมินเบื้องต้นผ่านผลคะแนนสอบวัดระดับทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ประเภท พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความสามารถในการใช้ภาษาและเข้าใจความหมายได้ในหลายๆสถานการณ์ สามารถสื่อสารในเบื้องต้นได้ แต่ยังไม่มีความชุกถาบากในการเข้าใจและใช้ประโยชน์ที่ซับซ้อน
- 4) ด้านทัศนคติต่อทักษะภาษาอังกฤษ จากการประเมินระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อทักษะทางภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยมากจากการที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีส่งผลต่อการถูกจ้างงานและโอกาสที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่สูงขึ้น และเห็นด้วยปานกลาง จากการมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีทำให้มีผลต่อการได้รับสวัสดิการเพิ่มเติม กับการมีโอกาสการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยปานกลาง ถึงเรื่องหลักสูตรเนื้อหาการสอนทางภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเพียงพอสำหรับการทำงาน
- 5) ความสำคัญของทักษะทางภาษาอังกฤษ และงานที่ทำอยู่ ณ ปัจจุบัน ผลจากการประเมินทักษะด้านภาษาอังกฤษกับงานที่ทำอยู่ ณ ปัจจุบัน (งานที่ทำอยู่ ณ ปัจจุบัน ได้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ด้าน ฟัง พูด อ่าน และเขียน มากน้อยเพียงใด) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับความเห็นด้วยปานกลาง ทั้งการใช้ทักษะด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน

- 6) การประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ความเห็นถึงระดับทักษะด้านการฟัง พูด และอ่านของตน อยู่ในระดับปานกลาง และ ให้ความเห็นถึงระดับทักษะด้านการเขียนของตนอยู่ในระดับน้อย

6.2 สถิติอนุมาน

ในส่วนสถิติอนุมานเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลของทักษะทางภาษาอังกฤษต่อการได้รับการจ้างงาน ในการวิเคราะห์กำหนดให้ ตัวแปรต้น คือ คะแนนสอบวัดระดับ TOEIC เนื่องจากการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาโดยทั่วไป สำหรับคนทำงานในตลาดแรงงาน โดยเฉพาะ และวัดการส่งผลต่อการถูกจ้างงาน โดยวิเคราะห์จากระยะเวลาการหางานได้ ตั้งแต่แรกจนไม่นับเวลาการว่างงานโดยสมัครใจ (สัปดาห์) วิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายโดยการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธีกำลังสองที่น้อยที่สุด (Ordinary Least Squares)

Table 7. Regression Analysis between English Proficiency and Employment
Dependent Variable: Duration from start finding a job until getting a job

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
TOEIC scores	- 0.0723** * (0.0052)	- 0.0666** * (0.0562)	- 0.0648** * (0.0054)	- 0.0601** * (0.0057)	- 0.0567** * (0.0064)	- 0.0493** * (0.0067)
Gender						
Female		4.5332* (1.8996)	4.8200** (1.8334)	4.9295** (1.7836)	6.1434* (5.8789)	4.3368* (1.796)
Occupation						
Enterprise Employee			2.1926 (4.2639)	2.0276 (4.1243)	6.1434 (5.8789)	7.8293 (5.6174)
Private Employee			- 7.4215** * (2.1171)	-5.3119* (2.0232) -1.5186 (1.9731)	-4.8106* (2.1980) -1.3370 (2.1518)	-3.9274 (2.1242) -1.4747 (2.0768)
Personal Business			-2.2905 (2.1604)	-9.6543 (7.9398)	-7.5875 (8.0630)	-8.2851 (7.6759)
Housemaid			-9.1158 (8.1582)	-4.5219 (8.1918)	4.8159 (8.3560)	7.8001 (8.0350)
General Employee			6.4625 (8.3580)	-3.7489 (3.6044)	-2.2610 (3.8008)	-3.7759 (3.6536)
Freelance			-3.0705 (3.6821)	-4.3364* (1.8588)	-3.5186 (1.9832)	-2.1579 (1.9574)
Age						
Late twenties (26-30)						

Table 7. Regression Analysis between English Proficiency and Employment
 Dependent Variable: Duration from start finding a job until getting a job (Continued)

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Major						
Education					1.0491 (2.4203)	2.0475 (2.3822)
Fine Arts					10.0468 (8.0513)	9.7101 (7.6757)
Social Science					-0.1661 (4.7789)	-0.5234 (4.5903)
Science					3.3150 (8.3565)	-0.2261 (8.0735)
Engineering					3.3150 (8.3565)	0.4975 (5.6944)
Pharmacy					-4.1654 (9.8799)	-5.1831 (9.6799)
Medical Technology					-9.6283 (10.0816)	-11.0817 (9.9895)
Nursing					17.2089* (8.0667)	- 17.2442*
Industry					-0.1688 (3.9781)	(7.6919) 2.0762
Veterinary Medicine					10.6500 (8.1729)	(3.9189) 11.2322
					5.2121 (3.5120)	(7.7886) 7.9450*
Business Administration					0.1502 (2.1237)	(3.4579) 0.5939
Economics					8.0502 (5.7742)	(2.1299) 7.1854
Architecture					-0.2720 (3.9205)	(5.5083) -0.4892
Law						(3.8257)
GPA						4.3470 (3.8257)
2.50-2.99 (Rank 1)						-2.6881 (2.9432)
3.00-3.49 (Rank 2)						

Table 7. Regression Analysis between English Proficiency and Employment
Dependent Variable: Duration from start finding a job until getting a job (Continued)

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Intercept	56.222** *	50.246** *	52.694** *	50.5726** *	47.4285** *	40.8077** *
	(2.8901)	(3.7762)	(3.8415))	(3.7275)	(4.2431)	(5.8653)
R-squared	0.6522	0.6726	0.7196	0.7347	0.7671	0.7968

Notes: 1. Standard errors are in parentheses 2. * Significant at the ten percent level. ** Significant at the five percent level. *** Significant at the one percent level. 3. N = 150 4. Gender, occupation, age, major, and GPA are categorical variables.

จากผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า การมีคะแนนสอบวัดผลภาษาอังกฤษที่มากขึ้นมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระยะเวลาที่ใช้ในการหางาน (Table 7) โดยศึกษาผลที่ได้แบ่งออกเป็นแต่ละขั้น ซึ่งเพิ่มปัจจัยควบคุมในแต่ละตัวลงไปในการสมการ ผลที่ได้ในขั้นสุดท้าย (แบบจำลองที่ 6) พบว่าคะแนน TOEIC มีส่งผลกระทบต่อระยะเวลาการหางานได้ (สัปดาห์) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหากคะแนน TOEIC เพิ่มขึ้น 100 คะแนน ส่งผลกระทบต่อระยะเวลาการหางานลดลง 4.93 สัปดาห์ อีกทั้งยังพบว่าเพศหญิงใช้เวลาในการหางานได้โดยเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย 4.34 สัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ในส่วนสาขาที่จบการศึกษาพบว่าสาขาพยาบาลศาสตร์ใช้เวลาในการหางานได้โดยเฉลี่ยต่ำกว่าสาขามนุษยศาสตร์ซึ่งเป็นฐานในตัวแปรกลุ่มสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา 17.24 สัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ตรงข้ามกับสาขาบริหารธุรกิจที่ใช้เวลาในการหางานได้โดยเฉลี่ยสูงกว่าสาขามนุษยศาสตร์ 7.95 สัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

7. อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ โดยวัดจากคะแนนสอบวัดระดับทางภาษาอย่าง TOEIC มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่บัณฑิตมหาวิทยาลัยใช้ในการหางานจนได้รับการจ้างงาน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า เมื่อมีระดับคะแนน TOEIC เพิ่มขึ้น 100 คะแนนจะทำให้บุคคลได้รับการจ้างงานเร็วขึ้นโดยเฉลี่ย 4.93 สัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Blake et al. (2016) ที่ศึกษาข้อมูลสำมะโนประชากรของประเทศออสเตรเลียในปี ค.ศ. 2006 และ ค.ศ. 2011 ซึ่งพบว่าประชากรที่สื่อสารภาษาอังกฤษเป็นหลักที่สามารถสื่อสารภาษาอื่นๆ ได้ด้วย มีแนวโน้มที่จะได้ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา และได้รับการจ้างงานเต็มเวลา (full-time employment) มากกว่าประชากรที่สามารถสื่อสารได้แค่เพียงภาษาเดียว และสอดคล้องบางส่วนกับงานวิจัยของ Hiew et al. (2021) ที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคะแนนสอบภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยกับสถานะการมีงานทำของบัณฑิตที่จบการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์เมื่อใช้ข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ. 2015

จากมหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซีย อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์นี้ไม่สามารถสรุปได้แน่ชัดเมื่อใช้ข้อมูลในปี ค.ศ. 2016 และ ค.ศ. 2017 โดยอาจเป็นเพราะงานวิจัยนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ ซึ่งลักษณะของการทำงานไม่ได้ขึ้นอยู่กับทักษะทางภาษามากเท่าสาขาอื่น ต่างจากการศึกษาครั้งนี้ที่ผู้วิจัยศึกษาได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ได้จำกัดสาขาที่สำเร็จการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้สะท้อนภาพตลาดแรงงานทั่วไปได้มีประสิทธิภาพกว่า และผู้วิจัยยังใช้ผลคะแนนการสอบวัดระดับทางภาษา ประเภท TOEIC ของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการสอบ ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางภาษาอังกฤษกับการถูกจ้างงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัย เนื่องจากคะแนน TOEIC เป็นการสอบวัดระดับทางภาษาที่ใช้ในการทำงานโดยตรง ผลการศึกษาพบว่า การมีทักษะทางภาษาส่งผลต่อการถูกจ้างงาน อย่างมีนัยสำคัญ การมีคะแนนทางภาษาที่สูงมีผลต่อระยะเวลาการหางานได้ที่สั้นลงซึ่งสอดคล้องกับงานวารสารของ It-Ngam et al., (2023) จากการศึกษาสำรวจความคาดหวังของนายจ้างเกี่ยวกับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของพื้นที่ EEC ผลการวิจัยพบว่า นายจ้างมีความต้องการพนักงานที่มีทักษะทางภาษา โดยใช้คะแนน TOEIC ในการสรรหาบุคลากรและทรัพยากรบุคคลเข้าทำงาน โดยตำแหน่งงานหลายตำแหน่งงานกำหนด เกณฑ์ขั้นต่ำของคะแนน TOEIC โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งงานในองค์กรขนาดใหญ่

จากผลการศึกษาข้างต้นทำให้นำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อการจ้างงานเป็นหนทางที่สำคัญในการเสริมสร้างทักษะทางภาษาของประชากรในสถานการณ์การทำงานที่ก้าวหน้าในศตวรรษที่ 21 นโยบายเหล่านี้ควรเน้นทั้งการพัฒนาทางภาษาในระบบการศึกษาและการฝึกปฏิบัติในสถานที่ทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานในสังคมสากลที่ต้องการทักษะทางภาษา นอกจากนี้ การสนับสนุนการให้บริการการปรึกษาทางภาษาและการส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษาในทุกช่วงวัยจะเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาทางภาษาและสร้างช่องทางในการจ้างงานที่หลากหลายและยั่งยืนในอนาคต รองรับทุกกลุ่มคนจะเสริมสร้างสถานะที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะทางภาษาและเพิ่มโอกาสในการทำงานในสังคมสากลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยข้อมูลอันมีค่าจากกลุ่มตัวอย่างทุกคน ผู้วิจัยขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยเป็นอย่างดี จนทำให้วิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์

References

- Almendarez, L. (2011.). *Human Capital Theory: Implications for Education Development*.
<https://global.uwi.edu/sites/default/files/bnccde/belize/conference/papers2010/almendarez.html>
- Becker, G. (1993) *Human Capital: A Theoretical and Empirical Analysis, with Special Reference to Education*. Chicago University Press. <https://doi.org/10.7208/chicago/9780226041223.001.0001>
- Casale, D., & Posel D. (2011). English Language Proficiency and Earning in a Developing Country: The Case of South Africa. *The Journal of Socio-Economics*, 40(4), 385-393. <https://doi.org/10.1016/j.socec.2011.04.00>
- Center for Professional Assessment. (2024). *TOEIC® Listening & Reading Test Overview*. (in Thai)
<https://cpathailand.co.th/toeic-program/toeic-listening-reading-test-overview/>
- ChulaTutor. (2022). *Compare TOEFL ITP / TOEFL iBT/ IELTS score table*. (in Thai) <https://www.chulatutor.com/blog/ตารางคะแนน-toefl-itp/>
- DPU poll. (2017). *Startup and SMEs focus on English skill and technology*. (in Thai)
https://www.dpu.ac.th/dpurdi/upload/content/files/ความต้องการแรงงาน_4.0_13-09-60.pdf
- Education Testing Service. (2023). *TOEFL ITP Test and Score Data Summary*. <https://www.ets.org/pdfs/toefl/toefl-itp-test-score-data-2022.pdf>
- EF English Proficiency Index. (2023). *The world's largest ranking of countries and regions by English skills*.
<https://www.ef.co.th/epi/>
- Festallor Education School. (2018). *The importance of English language in various aspect*. (in Thai) <https://www.festallor-edu.com/english>
- Hiew, W., Tibok, R.P., Ngui, W., Gabda, D., & Suyansah, Q. (2021). Science Graduate Employability and English Language Proficiency: Findings from a Malaysian Public University. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 20(7), 23-43.
- It-ngam, S., Saejew, B. & Kunprayoosawat, R. (2023). The demand of employers and the English competency of the workforce in the Eastern Economic Corridor of Thailand. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 16(1), 147-168.
- Jobsdb by seek. (2023). *The English language of Thai people is located within ASEAN*. (in Thai) <https://th.jobsdb.com/th/career-advice/article/ถึงฤดูคนไทย-ลาเจ๊ยน>
- Kiatkungwanglai, N. & Sattayanuwat, W. (2018). English language and economic growth. *Srinakharinwirot Research and Development Journal of Humanities and Social Sciences*, 10(20), 58–69. (in Thai) <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/swurd/article/view/166543>
- Kumar, D. et al. (2020). The ways for improving English Language Skills for Graduate School Students in Thailand 4.0 Graduate Program in Faculty of Education Mahachulalongkornrajavidyalaya University. *Journal of MCU Humanities Review*, 6(2), 243–251. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/human/article/view/240256>
- MGR online. (2024). *In 2023, 439 of foreign investors resulted in 127,532 million Baht of investment in Thailand*. (in Thai)
<https://mgronline.com/uptodate/detail/9670000006880>
- National Statistical Office of Thailand. (2017). *The study of a trend of labor demand in Thailand between 2017 – 2021*. (in Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2017). *The Twelfth National Economic and Social Development Plan* (in Thai) https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2022). *The Thirteenth National Economic and Social Development Plan* (in Thai) https://www.nesdc.go.th/article_attach/article_file_20230307173518.pdf
- Reich, M., Gordon, D. M., & Edwards, R. C. (1973). A Theory of Labor Market Segmentation. *The American Economic Review*, 63(2), 359–365. <http://www.jstor.org/stable/1817097>
- Rido, A. (2019). English for University Graduate Employability Students and Employers' Voices. *Advances of Social Science, Education and Humanities Research*, 430, 6-10.
- Royal Thai Government. (2024). *A government spokesperson revealed that the Prime Minister aims to raise the standard of English at the higher education level, Create academic-professional-communication readiness Ready to increase the examination to be equivalent to international standard*. (in Thai)
<https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/77924>
- The Standard Team. (2023). *The ability of English skill among Thai ranked at 101 from 113 countries, bottom of ASEAN, Parit propose a policy in improving English teaching*. (in Thai) <https://thestandard.co/ef-english-proficiency-index-thailand-101-from-113>
- Ufier, A. (2015). *The Impact of English Language Skills on National Income: A Cross-National Comparison*. Department of Economics, University of Oklahoma.
- Zaidah et al., (2019). English language and graduate employability. *Education + Training*, 61(1), 79-93.